

ВІДГУК

доктора юридичних наук, професора Джафарової Олени В'ячеславівни на підготовлене дисертаційне дослідження Чорного Сергія Володимировича на тему: «Правове регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні» на здобуття наукового ступеня доктора філософії зі спеціальності 081 – право

Актуальність теми дослідження правового регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро (НЦБ) Інтерполу в Україні обумовлена необхідністю ефективної протидії транснаціональній злочинності та забезпечення безпеки в умовах глобалізації. У зв'язку зі зростанням обсягів міжнародної злочинної діяльності, зокрема кіберзлочинності, тероризму та організованої злочинності, роль НЦБ Інтерполу як ключового координаційного органу стає все більш значущою. Важливість чіткого правового регулювання його діяльності полягає у створенні єдиних стандартів і процедур взаємодії з іншими правоохоронними органами, як на національному, так і міжнародному рівнях.

З огляду на постійні зміни в міжнародному праві та розвиток технологій, необхідно регулярно оновлювати законодавчу базу, що регулює діяльність НЦБ Інтерполу в Україні для забезпечення її відповідності сучасним викликам. Недостатнє правове забезпечення може призвести до ускладнень у реалізації міжнародних поліцейських операцій, затримок у правовій допомозі та зниження ефективності боротьби зі злочинністю. Тому актуальність дослідження полягає в необхідності вдосконалення правових механізмів, які дозволять підвищити рівень безпеки та правопорядку як в Україні, так і в міжнародному контексті.

Все це зумовило потребу розглянути питання правового регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні у контексті сучасних глобальних змін та запропонувати шляхи вирішення існуючих проблем. Усе зазначене вище свідчить про актуальність теми дослідження.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дисертаційне дослідження узгоджується з основними положеннями Стратегії сталого розвитку «Україна–2020», схваленої Указом Президента України від 12 січня 2015 р. № 5/2015; Концепції Загальнодержавної програми адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу, затвердженої Законом України від 21 листопада 2002 року № 228-IV.

Дисертацію виконано відповідно до плану науково-дослідної роботи Науково-дослідного інституту публічного права «Правове забезпечення прав, свобод та законних інтересів суб'єктів публічно-правових відносин» (номер державної реєстрації 0120U105390). Тему дисертаційного дослідження затверджено рішенням Вченої ради Науково-дослідного інституту публічного права від 3 грудня 2021 року (протокол № 15).

Мета дисертаційного дослідження полягає в тому, щоб на основі аналізу чинного законодавства України, практики його реалізації та узагальнення основних положень праць науковців визначити теоретико-правові основи правового регулювання організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні, а також запропонувати шляхи вдосконалення діяльності його структурних підрозділів.

Відповідно до мети дослідження необхідно вирішити такі *завдання*:

- визначити місце підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні в системі Національної поліції України;
- розкрити завдання, права та обов'язки підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні;
- з'ясувати сутність організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні;
- визначити поняття правового регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні;
- вивчити міжнародні акти, які розповсюджуються на організацію діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні;
- розглянути нормативно-правові акти, якими урегульовується організація діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні;
- навести поняття та особливості засобів організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні;
- з'ясувати зміст цифровізації підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні;
- розглянути взаємодію підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні з правоохоронними органами України.

Об'єктом дослідження є суспільні відносини, що виникають під час правового регулювання організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні.

Предметом дослідження є правове регулювання організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні.

Методологічною основою дослідження є як загальнонаукові, так і спеціальні методи наукового пізнання. *Логіко-семантичний* та *формально-юридичний* методи (підрозділи 1.3, 2.1, 2.2, 3.1) дозволили поглибити понятійно-категоріальний апарат, зокрема визначити поняття: «організація

діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні», «правове регулювання організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні», «нормативно-правовий акт, що визначає діяльність підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні», «цифровізація». *Порівняльно-правовий* метод (підрозділ 1.3) застосовано для вивчення повноважень та компетенції кожного структурного підрозділу НЦБ Інтерполу в Україні. Методи *класифікації, групування, системно-структурний, системно-функціональний* (підрозділи 1.2, 2.3, 3.2) дозволили класифікувати нормативно-правові акти, якими урегульовано діяльність НЦБ Інтерполу в Україні; класифіковано завдання, права та обов'язки підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні; визначено взаємодію НЦБ Інтерполу в Україні з іншими правоохоронними органами. Метод *статистичного аналізу* (підрозділи 3.2, 3.3) було використано під час роботи з офіційно-статистичними матеріалами щодо цифровізації та взаємодії підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні з правоохоронними органами України. Із використанням *індуктивного методу* (підрозділи 1.3, 2.2, 2.3, 3.2) підтверджено висновок про необхідність удосконалення законодавства, яким урегульовано діяльність структурних підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні.

Повнота викладу основних положень дисертації у наукових виданнях та апробація результатів дослідження.

Основні результати дисертаційного дослідження апробовано на всеукраїнських та міжнародних науково-практичних конференціях та круглих столах: «Права людини та публічне врядування» (м. Чернівці, 27–28 травня 2017 р.); «Адміністративне право і процес: історія, сучасність, перспективи розвитку» (м. Кривий Ріг, 24 березня 2017 р.); «Сучасне державотворення та правотворення: питання теорії та практики» (м. Одеса, 10–11 грудня 2021 р.); «Актуальні питання розвитку права та законодавства: наукові дискусії» (м. Львів, 17–18 грудня 2021 р.); «Гармонізація законодавства України з правом Європейського Союзу» (м. Хмельницький, 17 квітня 2022 р.); «Права людини та публічне врядування» (м. Чернівці, 10 червня 2022 р.).

Основні результати дисертації, висновки та пропозиції знайшли своє відображення в одинадцяти наукових публікаціях, з яких чотири – статті в журналах, включених МОН України до переліку наукових фахових видань з юридичних наук, одна стаття – в науковому періодичному виданні, що індексується в наукометричній базі даних Web of Science (Республіка Латвія); шість – тези доповідей і повідомлень на всеукраїнських та міжнародних науково-практичних конференціях та круглих столах.

Кількість, обсяг та зміст друкованих праць надають авторові право публічного захисту дисертації. Текст анотації відповідає її змісту.

Обґрунтованість наукових положень дисертації та їх новизни.

Аналіз тексту дисертації, анотації, наукових публікацій Чорного С.В. дозволяє зробити висновок про наукову новизну та обґрунтованість отриманих результатів. Зокрема:

вперше:

– наведено наступні поняття: «організація діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні» – це сукупність структурних підрозділів Національної поліції України, а також необхідна затверджена штатна чисельність поліцейських та працівників, які забезпечують виконання завдань та функцій НЦБ Інтерполу в сфері боротьби з міжнародною злочинністю; «правове регулювання організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні» – це урегулювання суспільних відносин, що створюються в результаті організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні, завдяки застосуванню системи засобів (обов'язкових та факультативних), з метою здійснення представництва та забезпечення виконання зобов'язань України в МОКП – Інтерпол; «нормативно-правовий акт, що визначає діяльність підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні» – це офіційний письмовий документ, що прийнятий та виданий уповноваженим суб'єктом публічної адміністрації за встановленою законодавством процедурою, який урегульовує суспільні відносини, що виникають під час планування, організації, взаємодії та координації дій структурних підрозділів ДМПС Національної поліції України, а також здійснення представництва та забезпечення виконання зобов'язань України в МОКП – Інтерполі; «цифровізація» – це системний метод, що ґрунтується на загальній автоматизації та реалізується шляхом запровадження цифрових технологій у роботу підприємств, установ та організацій, з метою пришвидшення взаємообміну, надання сервісних послуг, захищення інформації, доступності до ресурсів та головне підвищення ефективності їх роботи; «взаємодія підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні з правоохоронними органами України – це системна діяльність органу, що забезпечує обмін офіційною та конфіденційною оперативно-розшуковою інформацією у межах НЦБ Інтерполу в Україні та правоохоронних органів України, з питань протидії злочинам у сфері зовнішньо-економічної діяльності, паливно-енергетичного комплексу; злочинами, пов'язаними з викраденням автотранспорту, та в кредитно-фінансовій та банківській сфері; злочинами, вчиненими із застосуванням вогнепальної зброї та вибухових речовин; злочинами, пов'язаними з незаконним обігом наркотиків та нелегальній міграції;

– запропоновано створити в структурі управління взаємодії з Інтерполом та Європолом Департаменту міжнародного поліцейського

співробітництва Національної поліції України Сектор міжнародного розшуку витворів мистецтва та культурної спадщини. Створення даного підрозділу дасть можливість: 1) здійснювати міжнародну співпрацю з міжнародними організаціями, зокрема, ЮНЕСКО; 2) застосовувати заходи необхідні для транскордонної боротьби з незаконним обігом культурних цінностей; 3) підвищити результативність в пошуках творів мистецтв, культурних цінностей; 4) здійснювати превентивні заходи щодо незаконного придбання та обігу викрадених витворів мистецтв та культурних цінностей; 5) в своїй діяльності використовує адміністративні засоби, які спрямовані на підвищення ефективності протидії викраденню та контрабанді предметів мистецтва;

– визначено, що засоби організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні – це система взаємопов’язаних між собою інструментів, за допомогою яких підрозділи НЦБ Інтерполу в Україні здійснюють покладені на них завдання щодо протидії транснаціональної злочинності. Відповідно засобами організації діяльності організації НЦБ Інтерполу в Україні є: цифровізація підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні; взаємодія підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні; взаємодія НЦБ Інтерполу в Україні та МОКП – Інтерпол; взаємодія НЦБ Інтерполу в Україні та інших правоохоронних органів в сфері боротьби з міжнародною злочинністю;

– доведено, що на кожний процес цифровізації певного виду діяльності використовуються бюджетні кошти, саме тому на сьогодні в систему публічного адміністрування необхідно запровадження: 1) уніфікованої системи цифровізації певних видів діяльності; 2) стандартизації рішень для кожного типового ділового процесу всіма розпорядниками бюджетних коштів та заборона на розроблення дублюючих систем; 3) системи передачі відповідною установою, на підставі угоди, певних видів та функцій діяльності іншій установі з метою підвищення ефективності діяльності підприємств;

– запропоновано внести зміни та доповнення до: постанови Кабінету Міністрів України від 25 березня 1993 р. № 220 доповнивши її положення поняттям «засоби організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні»; наказу Міністерства юстиції України «Про затвердження Інструкції про порядок здійснення міжнародного співробітництва з питань взаємної правової допомоги, видачі правопорушників (екстрадиції), передачі (прийняття) засуджених осіб, виконання вироків та інших питань міжнародного судового співробітництва у кримінальному провадженні під час судового провадження» та доповнити пункт 1 Розділу 1 після слів «апеляційними судами України» – «НЦБ Інтерпол в Україні»;

удосконалено:

– теоретичні підходи до визначення поняття «права НЦБ Інтерполу в Україні» – це нормативно визначений обсяг можливостей, які суб'єкт публічного адміністрування реалізує за допомогою системи адміністративно-правових засобів з метою протидії та боротьби злочинів транскордонного характеру та забезпечення публічного порядку та безпеки; «обов'язки НЦБ Інтерполу в Україні» - це нормативно визначений обсяг правової поведінки, який визначає правовий спосіб впливу на поведінку суб'єкта з метою виконання поставлених задач та цілей в сфері протидії та боротьби з міжнародною злочинністю;

– практичні рекомендації щодо створення інформаційних баз даних публічно-правового характеру: 1) міжнародна база даних зареєстрованих прайпед-абонентів; 2) інформаційна міжнародна база даних засобів мобільного зв'язку; 3) міжнародна база даних юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань;

дістали подальшого розвитку:

– наукові підходи щодо місця НЦБ Інтерполу в системі Національної поліції як структурного підрозділу, що обумовлено: по-перше, найважливішим аспектом діяльності НЦБ Інтерполу в Україні є боротьба з транскордонною злочинністю; по-друге, взаємодія на міжнародному рівні з НЦБ Інтерполу країн-учасниць МОКП – Інтерпол та безпосередньо з самою МОКП – Інтерпол, та на національному рівні з правоохоронними органами в відповідних сферах їхньої діяльності; по-третє, відбувається постійне інформування про принципи і форми міжнародного поліцейського співробітництва в системі МОКП - Інтерпол; по-четверте, інформування підрозділів системи Національної поліції про використання транснаціональною злочинністю нових прийомів і методів здійснення злочинів;

– аргументи щодо необхідності розширення переліку завдань НЦБ Інтерполу в Україні та доповнення пунктом «проведення за запитами міжнародних правоохоронних організацій та правоохоронних органів іноземних держав оперативно-розшукових заходів», а також надати можливість здійснювати оперативно-розшукову діяльність;

– твердження щодо вироблення механізму відповідальності країн-членів МОКП – Інтерпол за порушення порядку надсилання міжнародних повідомлень.

Загальна характеристика роботи. У вступі роботи обґрунтовано актуальність обраної тематики, визначено зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами; визначено мету і завдання дослідження;

розкрито методи дослідження, об'єкт дослідження, предмет дослідження, нормативно-правову основу дисертації. Зазначено емпіричну основу. Визначено наукову новизну одержаних результатів, практичне значення одержаних результатів. Наведено дані щодо апробація результатів дисертації та структури та обсягу дисертації.

В першому розділі «Теоретико-правові засади організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні»: розкрито місце підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні в системі Національної поліції України; проаналізовано завдання, прав та обов'язків підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні, запропоновано розширити коло завдань; визначено сутність організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні.

Чорним С.В. визначено, що системи Національної поліції характеризується наступними рисами: 1) складається з департаментів, управлінь, відділів; 2) наявність тісних зв'язків між департаментами, управліннями, відділами; 3) структурні підрозділи перебувають у субординаційних і координаційних зв'язках; 4) кожен структурний елемент виконує самостійні завдання та функції, які необхідні для існування системи в цілому; 5) спільна мета діяльності кожного структурного підрозділу – забезпечення ефективної діяльності Національної поліції як цілісної системи.

Автором запропоновано створити в структурі Управління взаємодії з Інтерполом та Європолом ДМПС Сектор міжнародного розшуку витворів мистецтва та культурної спадщини. Створення даного підрозділу дасть можливість: 1) здійснювати міжнародну співпрацю з міжнародними організаціями, зокрема, ЮНЕСКО; 2) застосовувати заходи необхідні для транскордонної боротьби з незаконним обігом культурних цінностей; 3) підвищити результативність в пошуках творів мистецтв, культурних цінностей; 4) здійснювати превентивні заходи щодо незаконного придбання та обігу викрадених витворів мистецтв та культурних цінностей; 5) в своїй діяльності використовує адміністративні засоби, які спрямовані на підвищення ефективності протидії викраденню та контрабанді предметів мистецтва.

Визначено місце НЦБ Інтерполу в системі Національної поліції як структурного підрозділу визначається тим, що: по-перше, найважливішим аспектом діяльності НЦБ Інтерпол є боротьба з транскордонною злочинністю; по-друге, взаємодія на міжнародному рівні з НЦБ Інтерпол країн-учасниць МОКП – Інтерпол та безпосередньо з самою МОКП – Інтерпол та національному рівні з правоохоронним органам в відповідних

сферах їхньої діяльності; по-третє, відбувається постійне інформування про принципи і форми міжнародного поліцейського співробітництва в системі Міжнародної організації кримінальної поліції - Інтерпол; по-четверте, інформування підрозділів системи Національної поліції про використання транснаціональною злочинністю нових прийомів і методів здійснення злочинів.

У другому розділі «Особливості правового регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні» розкрито поняття правового регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні; охарактеризовано систему міжнародних актів, які розповсюджуються на організацію діяльність підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні; розкрито та проаналізовано нормативно-правові акти, якими урегулюється організація діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні.

Акцентовано увагу на правове регулювання організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні – це урегулювання суспільних відносин, що створюються в результаті організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні, завдяки застосуванню системи засобів (обов'язкових та факультативних), з метою здійснення представництва та забезпечення виконання зобов'язань України в Міжнародній організації кримінальної поліції.

Автором виокремлено ознаками правового регулювання організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні є: є різновидом правового регулювання; за допомогою правового регулювання організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні відносини між суб'єктами набувають певної правової форми, яка має державно-владний характер; правове регулювання має конкретний та цілеспрямований характер; проявляється у реалізації підрозділами НЦБ Інтерполу в Україні зобов'язань України в Міжнародній організації кримінальної поліції; здійснюється за допомогою правових засобів, які забезпечують його ефективність; гарантує доведення норм права до їх виконання.

У третьому розділі «Засоби організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні» запропоновано авторське визначення поняття «засобів організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні» – це система взаємопов'язаних між собою інструментів, за допомогою яких підрозділи НЦБ Інтерполу в Україні здійснюють покладені на них завдання щодо протидії транснаціональної злочинності.

Відповідно засобами організації діяльності організації НЦБ Інтерполу в Україні є: цифровізація та взаємодія діяльності.

У висновках дисертації здійснено комплексного правового аналізу правового регулювання організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні було наведено теоретичне узагальнення й нове вирішення наукових завдань та на цій основі запропоновано ряд теоретичних новел та практичних рекомендацій щодо вдосконалення правової основи діяльності даного структурного підрозділу.

Достовірність результатів дисертаційного дослідження.

Ознайомившись із дисертацією Чорного Сергія Володимировича можна зробити висновок, що результати дисертаційного дослідження підтверджуються публікаціями автора, належними та відповідними джерелами статистичної інформації, теоретичними джерелами, опрацьованими при підготовці наукового дослідження, а також адекватними методами аналізу, які використані в роботі. Наукова новизна одержана під час роботи над дисертацією, що виносить на захист, підтверджена достовірними даними та релевантною джерельною базою. Здобувач продемонстрував високий рівень оволодіння методологією дисертаційного дослідження.

Емпірична основа дослідження ґрунтується на вивченні та узагальненні положень законодавства України, міжнародних договорів.

Нормативно-правову основу дослідження склали Конституція України, закони України, акти Кабінету Міністрів України, акти центральних органів виконавчої влади, акти місцевих органів публічної адміністрації, а також міжнародні нормативно-правові акти, які ратифікувала Україна.

Емпіричну базу дослідження становлять статистична та довідкова інформація НЦБ Інтерполу в Україні щодо кількості злочинів, що мають транскордонний характер.

Відсутність (наявність) порушення академічної доброчесності.

Дисертаційна робота Чорного Сергія Володимировича є самостійно виконаною кваліфікаційною науковою працею. Дисертація містить необхідні посилання та використані джерела інформації, статистичні дані тощо, що відповідають нормам законодавства про авторське право. За результатами перевірки роботи на академічний плагіат ознак академічного плагіату не виявлено, що дозволяє зробити висновок про відсутність порушень академічної доброчесності.

Важливість отриманих автором дисертації результатів та їх практичне значення.

Практичне значення отриманих результатів полягає в тому, що основні положення дисертаційної роботи можуть бути використані в:

– *науково-дослідній діяльності* – для подальшого наукового вивчення проблем організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерпол в Україні (акт впровадження Науково-дослідного інституту публічного права);

– *практичній діяльності* – під час внесення відповідних змін та доповнень до законодавства в сфері пенсійного забезпечення поліцейських (акт впровадження Головного управління Пенсійного фонду України в Київській області);

– *освітньому процесі* – під час розроблення та викладання навчальної дисципліни «Адміністративне право та процес: доктринальні та практичні проблеми» (акт впровадження Науково-дослідного інституту публічного права).

Дискусійні положення та зауваження дисертації.

Позитивно оцінюючи положення дисертаційного дослідження Чорного Сергія Володимировича, слід відмітити окремі дискусійні положення роботи, які потребують уточнення, додаткового обґрунтування чи пояснення.

Разом із ними дисертація містить і дискусійні положення та зауваження щодо змісту та оформлення дисертації.

1. На с.43 дисертації визначено, що ДМПС є структурним підрозділом Національної поліції України, через який здійснюється безперервний зв'язок МОКП – Інтерпол та НЦБ Інтерполу в Україні, а одним з пріоритетних напрямків діяльності НЦБ Інтерполу в Україні залишається боротьба із злочинами, які мають міжрегіональний, транскордонний характер. Автору варто було б в дисертації більше уваги приділити і питанню зовнішньої взаємодії ДПМС та МОКП – Інтерполу.

2. На с.99 дисертації автор наводить визначення поняття «правове регулювання організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні» – це урегулювання суспільних відносин, що створюються в результаті організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні, завдяки застосуванню системи засобів (обов'язкових та факультативних), з метою здійснення представництва та забезпечення виконання зобов'язань України в МОКП. А також називає ознаки правового регулювання організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні. З даного приводу хотілося б почути роз'яснення дисертанта щодо змісту таких ознак як: здійснюється за допомогою правових засобів, які забезпечують його ефективність; гарантує

доведення норм права до їх виконання. На мою думку, дані ознаки сформовані дещо некоректно.

3. На с.132 дисертації Ви наголошуєте, що діяльність Департаменту міжнародного поліцейського співробітництва Національної поліції України значною мірою має міжвідомчий характер. В той же час на с.54 дисертації Ви акцентуєте увагу, що діяльність НЦБ Інтерполу в Україні носить публічний та міжнародний характер, то необхідно розкривати його статус саме в публічно-правовій сфері. Аргументуйте Ваші твердження.

4. В роботі містяться оціночні судження, які в науці адміністративного права бажано уникати, тим паче при написанні дисертаційної роботи.

Однак висловлені зауваження суттєво не впливають на загальну позитивну оцінку дисертації, обумовлену відзначеними вище актуальністю, ступенем достовірності, обґрунтованості та новизною основних її результатів, а лише характеризують складність проблематики, що досліджується.

Загальні висновки про відповідність дисертації встановленим вимогам.

Усе викладене, а також вивчення змісту дисертації та опублікованих праць дає підстави зробити висновок, що дисертація Чорного Сергія Володимировича на тему: «Правове регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні» є самостійним завершеним науковим дослідженням з актуальної проблематики, яке містить оригінальні підходи до розв'язання теоретичних і практичних проблем правового регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні. У дисертації представлено нові науково обґрунтовані результати, що мають важливе значення для галузі знань «Право» та є підґрунтям для удосконалення правового регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні.

Основні положення, висновки та рекомендації дисертації містять елементи наукової новизни, є повністю обґрунтовані та аргументовані і отримали необхідну апробацію на науково-практичних конференціях. У публікаціях аспіранта знайшли відображення всі положення дисертаційного дослідження.

Зміст дисертації відповідає визначеній меті, поставлені здобувачем наукові завдання вирішені повною мірою, мету дослідження досягнуто. Роботу виконано державною мовою.

Дисертація відповідає вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах) затв. постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261, Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затв. постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року №44, Вимогам до оформлення дисертації, затв. Наказом МОН України від 12.01.2017 № 40, що висуваються до дисертації на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», а її автор – Чорний Сергій Володимирович заслуговує на присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право».

Офіційний опонент:

Завідувач кафедри
поліцейської діяльності
та публічного адміністрування
факультету № 3
Харківського національного
університету внутрішніх справ,
доктор юридичних наук, професор

Олена ДЖАФАРОВА